

## **Predica de la Krefeld**

**Sâmbătă, 6 iunie 2009, ora 19<sup>30</sup>**

**Ewald Frank**

[...] Puteți lua loc. Suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru pentru că noi putem să ne adunăm aici. Fratele Müller a amintit cuvântul „făgăduință” în rugăciunea adresată Domnului Dumnezeu... eu am aici înaintea mea 91 de făgăduințe din Sfânta Scriptură. Aici sunt ele scrise, una după alta, 91 de făgăduințe pe care Dumnezeu le-a dat și din nou acest cuvânt „făgăduit” este scris de 59 de ori, pentru a sublinia că Domnul a făcut ambele lucruri: El a făgăduit și El a și împlinit. Este ceva minunat: un lucru este să citești că noi suntem copii ai făgăduinței și este cu totul altceva ca noi să credem aceste făgăduințe din toată inima noastră și să le trăim. [saluturi și salutări].

De ceea ce se întâmplă în sfera politică ne vom ocupa foarte scurt. Oricum, cu toții ne-am dat seama că în special cu Israelul și cu Ierusalimul în special, situația își urmează decursul. Acum este vorba doar despre pace și iar pace. Sfânta Scriptură spune că dacă ei vor spune „acum este pace, acum nu mai există nici un pericol, atunci va veni peste ei nenorocirea precum vin durerile peste o femeie însărcinată”. Cu toții am înțeles ce se întâmplă, fie că este vorba despre președintele Statelor Unite, fie că este vorba despre Netanyahu, despre papa din Roma, indiferent cine vorbește, toți spun ceea ce ar fi părerea lor că ar fi de spus, dar lucrul cel mai bun l-a spus Netanyahu. Netanyahu a declarat în săptămâna aceasta că orașul va rămâne întreg și neîmpărțit și va rămâne capitala țării și: „Ierusalimul este capitala unită a Israelului”, „Ierusalimul dintotdeauna a fost al nostru și ne-a aparținut nouă și nu a aparținut altei țări”. La încheiere a spus:

„Ierusalimul nu va mai fi despărțit niciodată”. Toți ceilalți doresc despărțirea, noi vom vedea cine va avea dreptate.

Aici foarte pe scurt, după ce Barak Obama – numele lui este de fapt și Husein – în ziarul local de ieri scrie că el a salutat în Cairo în limba arabă: „Salam alekum” (înseamnă „Pacea să fie cu tine!”) „Salam” – în limba ebraică „Shalom” – „Pace să fie cu tine!” Noi trebuie să o spunem: la ora actuală toți joacă un rol important, fie că e vorba de papa sau Obama, dar întrebarea noastră este: dacă deja ceea ce se va întâmpla după răpire este în pregătire avansată atunci cât de aproape este revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru? Noi am putea să citim multe lucruri, dar eu vă citesc aici 10 puncte care au fost făcute de către islamiști, după vizita din Cairo:

1. Evreii din Scriptură nu au o legătură cu evreii de astăzi
2. Evreii din Scriptură în original au fost arabi.
3. Profeții Scripturii au fost musulmani.
4. Împăratul Solomon a fost un profet musulman.
5. Templul lui Solomon nu a aparținut niciodată israeliților, ci caananiților.
6. Caananiții sunt strămoșii palestinienilor
7. Biblia este doar închipuirea iudeilor
8. Iudeii de astăzi sunt urmașii seminției Kazar din sec. al XIII-lea și n-au nici un drept istoric ca să posede țara Israel
9. Faptul că Muntele Templului se află în Ierusalim este o invenție sionistă
10. Sionismul este rasism.

Acestea au fost cele zece puncte care au fost declarate după vizita lui Obama în Cairo și au fost publicate acolo. Doar o observație, voi cu toții o știți, aceste două mari religii de pe acest pământ, fiecare cuprinde peste 1 miliard de membrii (catolicismul și islamul) aceste două religii se unesc fiindcă au un scop. Eu mi-am notat: până la zidirea turnului din Babel a existat o singură limbă pe acest pământ, și aceasta a fost limba ebraică. Haideți să ne dăm seama: 1757 de ani a existat o singură limbă pe acest pământ, ebraica, după aceea a urmat

zidirea turnului Babel și apoi a venit acest deranj și au urmat toate celelalte limbi.

Eu mi-am notat multe lucruri, dar noi nu suntem însă aici ca să avem niște lecții de istorie, însă este important să înțelegem în ce timp am ajuns. În Ierusalim, în afara acestor locuri sfinte, Vaticanul dorește Muntele Sion și islamul dorește muntele unde este templul. Și iudeilor, poporului Israel, ce-i mai rămâne? Totul are caracteristica timpului de sfârșit. Am putea să citim multe versete biblice, ca să ne fie prezentat ceea ce se întâmplă la ora actuală și ce este foarte actual. Noi știm un lucru: Dumnezeu își va împlini planul Său și toți politicienii de pe acest pământ pot ca să facă doar ceea ce este hotărât pentru acest timp al sfârșitului. Indiferent cine este hotărât pentru a fi folosit în acest rol, acela îl va juca, dar la sfârșit se va împlini ceea ce am citit miercuri din profetul Isaia, 40.15: *„Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă, El ridică ostroavele ca un bob de nisip”*. V. 17: *„Toate neamurile sunt ca o nimica înaintea Lui, nu sunt decât nimicnicie și deșertăciune.”* Indiferent câți sunt în China sau în alt popor de pe acest pământ, toate popoarele n-au niciun preț fără Dumnezeu. Fără Dumnezeu niciun popor sau o persoană n-au nici un preț. Doar dacă Dumnezeu a pus un preț veșnic în noi, atunci avem valoare. *„Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă”*. Este o pildă foarte practică; ați purtat deja apă și ați vărsat apa din vadră și apoi rămâne pe vadră un pic de apă, câteva picături. Toate popoarele au același preț ca aceste picături din vadră! Cine cunoaște praful? Toate casnicele cunosc praful... În bucătărie este un cântar, dar praful de pe acesta nu se poate cântări. La fel sunt toate popoarele - așa a spus-o Dumnezeu, așa sunt popoarele. Și Statele Unite - chiar națiunea aceasta mare - toate popoarele pământului sunt ca o picătură de apă din vadră, sunt ca praful pe o cumpănă.

Haideți ca să mai spunem încă o dată: adevărata valoare este pusă de Dumnezeu în viețile noastre și de aceea suntem prețioși în ochii Domnului Dumnezeului nostru. Este scris în Scriptură, în Isaia 40.17 că toate neamurile sunt o nimica înaintea Lui, parcă nu ar exista, sunt ca nimic. Doar poporul lui Dumnezeu are o valoare adevărată. În

Vechiul Testament, Dumnezeu, prin Avraam, Isac și Iacov a dat multe făgăduințe, dar după aceea a urmat conducerea afară a poporului lui Dumnezeu din Egipt. *„Lasă poporul Meu să plece”* – nu un popor care nu are nicio importanță, care este mai puțin decât praful pe o cumpănă sau care este de comparat cu picătura de apă pe vadră, ci *„Lasă poporul Meu”* și poporul lui Dumnezeu a plecat din Egipt. Și Dumnezeu a zis: *„Lasă ca întâiul Meu născut să plece”*. Vă spun: planul divin al mântuirii este minunat.

Astăzi am adus cu mine ceva ce ne șoca puțin, probabil, dar voi știți că dacă ne referim la prima revenire a Domnului nostru atunci ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și găsim făgăduințele, fie cele din Isaia 40 sau Maleahi 3. Și avem dovada în Noul Testament, că Ioan Botezătorul a fost acel bărbat pe care l-a trimis Dumnezeu ca să pregătească Calea Domnului. Prin slujba lui, planul divin de mântuire și-a avut începutul și a fost pregătită calea pentru Domnul nostru. Domnul nostru a continuat, apoi, după ce a avut loc lucrarea de răscumpărare, Dumnezeu și-a continuat lucrarea Lui prin Biserică. Întotdeauna a existat o continuare a lucrării pe care o făcea Dumnezeu pe acest pământ, conform făgăduințelor Sale. În Berlin mi-a fost dată o broșură scrisă de binecunoscuta profetă Hellen White. Ea, împreună cu William Miller, sunt fondatorii adventiștilor de ziua a șaptea. Citesc doar câteva rânduri. *„Helen White, sau doamna White, a avut, din 1844 și până la moartea ei în 1915, peste 2000 de viziuni și a scris peste 50 de cărți”*. O femeie care a avut doar niște fantezii, care nu a avut nici un mesaj dumnezeiesc. Și acum vine lucrul cel mai rău: ea s-a referit la Maleahi 4, cum că ea ar fi profetul făgăduit, care urma să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului. Este scris pe pagina 48: *„Dumnezeu, printre altele, a vestit prin profetul Maleahi, în capitolul 4.5-6, că înainte de venirea zilei celei mare și înfricoșate va veni Ilie, profetul. Precum ați văzut la ultima noastră transmisiune, judecata dumnezeiască începe la sfârșitul celor 2300 de ani profețiți. Această perioadă s-a terminat în 1844, când trebuia să se ridice acest profet al vremii sfârșitului. Acest profet a împlinit toate cele 12 teste ale unui profet și este, fără îndoială, Helen White”*. O întreagă denominațiune este dusă în eroare doar pentru că au crezut și au urmat un om.

Frați și surori, haidem s-o spunem foarte clar: noi nu predicăm pe Pavel sau Petru, noi Îl predicăm pe Isus Hristos, Domnul nostru. Vedem că oamenii în tot trecutul au fost duși în eroare. Haideți să fim cinstiți: dacă azi vorbim cu semenii noștri despre un profet, nu le prea place. **Noi trebuie să vorbim oamenilor despre Isus Hristos! Învățătura vine după aceea. Mai întâi oamenii trebuie conduși la Domnul, trebuie să devină credincioși, trebuie să aibă o trăire personală cu Dumnezeu.** Eu am fost foarte întristat când mi-a fost dată această broșură în Berlin, de către niște oameni care au fost în adunarea noastră. Eu n-am știut exact pentru ce mi-a fost dat: fie mi-a fost dat pentru informația mea sau oamenii respectiv cred așa ceva. Noi, pe baza Sfântei Scripturi, credem că abia acum am ajuns la sfârșitul timpului de har. Nu credem că în 1844 a început deja judecata de apoi. Judecata de apoi va avea loc după mileniu, conform Apocalipsa 20 de la v. 11. Dar oamenii au propriile răstălmăciri ale Scripturii, pe care le dau mai departe. Dar noi credem că Domnul, în timpul nostru, Și-a împlinit Cuvântul și a trimis un mesaj printr-un mesager astfel ca biserica să fie readusă înapoi la început. Nu ca noi să urmăm pe un om ci să-L urmăm pe Domnul nostru Isus Hristos din toată inima noastră și să-L credem pe El. Noi am primit slujba pe care a trimis-o Dumnezeu nostru.

Eu am spus acest lucru cu un scop anume: sâmbătă, când am fost în Bruxelles... Doresc ca voi să știți că Domnul Dumnezeu mi-a dăruit harul Său să primesc toate informațiile despre ce a făcut Dumnezeu pe acest pământ și am avut chiar eu parte de aceste începuturi. În 1946, Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele Branham într-un mod minunat și în aprilie 1948 a apărut primul număr al publicației „Voice of healing”<sup>1</sup>. Eu am primit toate numerele așa cum au apărut în decursul anilor, în care a fost descrisă slujba fratelui Branham. Eu mi le-am copiat, am fost în Dallas, Texas, l-am cunoscut pe Gordon Lindsay, soția lui era născută Schimf, în Germania. Eu am urmat aceste începuturi. Și, după cum știți cu toții, Dumnezeu mi-a dăruit harul Său cel minunat nu doar să-l cunosc pe fratele Branham timp de o săptămână în Kalsruhe și apoi o săptămână întreagă în

---

<sup>1</sup> Voice of Healing – Glasul Vindecării – n.tr.

Dallas, Texas, ci mi-a dăruit descoperirea despre ce este vorba în slujba fratelui Branham. Eu am 21 de scrisori de la fratele Branham, începând din 1958 până în 1965 - eu le-am păstrat pe toate în acest dosar. Eu n-am răsărit cândva și m-am infiltrat, ci am fost prezent de la început și personal m-am putut convinge de tot ce a făcut Dumnezeu. Am fost la Kalsruhe, am fost la adunările din Zurich, în septembrie 1955... Eu spun aceasta cu un scop anume: subiectul<sup>2</sup> meu de astăzi este: răspundere înaintea lui Dumnezeu.

Nu de mult am vorbit despre această temă. Niciodată nu a existat pe pământ un timp ca acesta, când vestirea să fi fost legată de o răspundere așa de mare. Astăzi toate lucrurile ajung la desăvârșire și noi, prin harul Domnului, putem auzi ultimul mesaj. Și nu doar îl auzim ci îl și credem. De asemenea am spus-o, eu m-am dus în Whashington, am văzut această poză în „Sala artei” în 18 decembrie, am ținut-o în mâinile mele... Eu m-am convins de tot ce i-a descoperit Dumnezeu fratelui Branham. Eu m-am convins personal.

V-am arătat de multe ori, fie revista „Science” sau „Life”, au scris totul despre acest nor supranatural, când fratele Branham a fost pe munte. Am toate aceste documente din SUA - noi nu am umblat după niște basme meșteșugit alcătuite ci am recunoscut că Dumnezeu a lucrat într-un mod supranatural în generația noastră. Am adus din nou cu mine ceea ce a fost scris în ediția germană a „Voice of healing”, în aprilie 1963. Este scris totul aici, este și poza mea, este și titlul scris: „O experiență extraordinară cu Dumnezeu”. Aici sunt toate datele scrise: 2 aprilie, 3 decembrie, aici este scris despre foametea despre care a vorbit Domnul. Eu nu am inventat ceva, cândva, ci de la început am fost călăuzit de Dumnezeu în această lucrare, pe care a hotărât-o El pentru timpul nostru. Acestea sunt niște decizii dumnezeiești. Nu se poate altfel. Oare am știut eu ceva despre fratele Branham, am știut eu ce a promis Dumnezeu pentru timpul prezent? Dar sunt mulțumitor din toată inima mea fiindcă Domnul credincios mi-a dăruit această prioritate mare ca să văd cu proprii ochi, să aud cu urechile mele și să

---

<sup>2</sup> sau: textul

trăiesc personal ceea ce s-a întâmplat în decursul anilor, ca să fiu un martor adevărat și să mărturisesc corect.

Cuvântul pe care îl vom avea astăzi ca temă, îl găsim în 1 Ioan 4, în special două versete. 1 Ioan 4: *„Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, pentru că Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume”*. Dacă citiți versetul dinainte, *„orice duh, care nu mărturisește pe Isus, este duhul lui Antihrist”*. Observați începutul acestui verset: *„Voi sunteți din Dumnezeu”* – așa se adresează copiilor lui Dumnezeu acest bărbat al lui Dumnezeu. După aceea vorbește despre el și frați, la plural, nu la singular, în v. 6: *„Noi însă, suntem din Dumnezeu”*. *„Voi care sunteți credincioși sunteți din Dumnezeu și noi, care vestim Cuvântul, suntem de asemenea din Dumnezeu”*. Aici este făcută o legătură minunată din partea lui Dumnezeu. Citiți cu toții în v. 4 și v. 6: *„Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă, cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă.”* Aceasta este o declarație foarte puternică și totuși este adevărată. Doar cine este născut din Dumnezeu va putea primi Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod adevărat. Toți ceilalți îl vor judeca cu mintea lor dar nu îl vor primi, nu-l vor crede din inimă și astfel nu le va fi descoperit. Înainte de a fi se descoperi Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să-l crezi și să-l primești. Aceste versete ar putea suna ca o laudă de sine: *Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă*” dar, frați și surori, să o spunem așa cum este: în acest timp prezent, cine este născut din Duhul lui Dumnezeu și din sămânța lui Dumnezeu, născut din nou la o nădejde vie, acela va asculta acum cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu, el nu va mai alerga după niciun fel de răstălmăcire, ci va asculta Cuvântul lui Dumnezeu în original și îl va crede din toată inima lui.

În Ioan 8 este un cuvânt binecunoscut, aici Domnul nostru a vorbit cărturarilor de atunci care nu au primit cuvântul Său. În 8.45 Domnul nostru spune: *„Iar pe Mine pentru că spun adevărul, nu Mă credeți”*. Apoi în v. 47: *„Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu”*. Așa cum a spus-o și Ioan prin Duhul Sfânt! Noi nu ne închipuim că am fi ceva, ci noi punem doar preț pe faptul ca tot

poporul lui Dumnezeu din acest timp să înțeleagă că Dumnezeu a dat făgăduințe și le împlinește și că acum este timpul chemării afară și al pregătirii. N-au rămas toți în eroare, în învățătura trinitară, n-au rămas toți cu botezul trinitar, fie că au fost profetese sau așa-ziși profeți? Toți au mers pe căile lor proprii - cu referire la ceea ce am citit adineauri. În timpul nostru, Dumnezeu ne-a adus înapoi la început. El ne-a arătat calea astfel încât sfârșitul să fie identic cu începutul.

S-o spune liber și cinstit: toate religiile se unesc, toți sunt bucuroși că pot să se unească, dar să știți că există doar o turmă mică, aleasă, care este din Dumnezeu, născută din nou prin sămânța Cuvântului și prin Duhul Sfânt, călăuzită în tot adevărul. Cu toți ceilalți nici măcar nu poți vorbi, ei nu vor să asculte nimic fiindcă nu este hotărât pentru ei. Haideți să spunem, fără să judecăm: ce preț au toate religiile în ochii lui Dumnezeu? Atât cât este o picătură de apă pe vadră, cât este un praf pe cumpănă, nu mai mult. Și din nou vedem harul imens a lui Dumnezeu. O cântare engleză spune: „De ce eu?” De ne-a chemat Dumnezeu pe mine, pe tine? Ce este alegerea? Alegerea a fost cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, dinaintea întemeierii lumii, de aceea este scris: *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*.

Este un har minunat de mare pe care Dumnezeu ni l-a dăruit în acest timp, ca să putem auzi și crede Cuvântul în original. Eu mi-am notat patru versete despre alte duhuri, adică duhul vremii, duhul antihrist... aceste diverse duhuri lucrează în biserici și denominații. 1 Ioan 4.3: „duhul lui Antihrist”, 1 Ioan 4.6: „duhul rătăcirii”, 2 Cor 11.2 și 4: „un alt duh, o altă evanghelie, un alt Hristos” este predicat. Astăzi toți vorbesc despre Hristos, indiferent ce vorbesc despre El, dar vorbesc! Un alt duh este lucrător! Dar în Biserica Dumnezeului celui Viu este lucrător doar Duhul lui Dumnezeu și ne conduce în tot adevărul și adevărul rămâne în vecii vecilor – acesta este Cuvântul sfânt a lui Dumnezeu.



În Efeseni de la 2.1-2 este vorba despre „duhul vremii care lucrează acum în fiii neascultării”. Am ajuns deja la acest punct important: neascultarea este ca păcatul vrăjitoriei. Ascultarea și credința sunt împreună. Noi suntem mulțumitori fiindcă Domnul Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, ca noi nu doar să credem ci să fim ascultători și să împlinim tot ce ne poruncește Cuvântul lui Dumnezeu și ce cere din partea noastră Domnul nostru. Dacă mai citim încă un verset deosebit din 2 Cronici 18, acolo se relatează cum profeții au fost înșelați, cum a venit peste ei un duh de minciună. Ce este astăzi în toate religiile? Ce este astăzi în mijlocul poporului? Nimic altceva decât un duh de minciună și fiindcă ei nu au crezut adevărul, de aceea Dumnezeu le-a trimis o lucrare de rătăcire. La fel este cu cei ce pretind că ei cred Mesajul.

În 2 Cronici 18 avem întâmplarea cu Mica și cu profeții. Citim de la 12: *„Solul care se dusesese să cheme pe Mica, i-a vorbit așa: „Iată, profeții cu un gând profetesc de bine împăratului; cuvântul tău să fie dar ca și cuvântul fiecăruia din ei! Vestește de bine!” „Vorbește și tu la fel, spune și tu ce au spus ceilalți și atunci vei fi cruțat”. Dar Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti ce va spune Dumnezeul meu”. Amin! Aceasta este poziția unui adevărat bărbat al lui Dumnezeu, fie în Vechiul Testament fie în Noul Testament, fie ieri sau azi, aceasta este poziția noastră înaintea lui Dumnezeu. În v. 15: „Și împăratul i-a zis: „De câte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?” După aceea a venit adevărul și acest adevăr nu a plăcut împăratului. V. 18: „Și Mica a zis: „Ascultați dar cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie și toată oastea cerurilor stând la dreapta și la stânga Lui”. Și a ascultat discuția care a avut loc în cer. V. 21: „Voi ieși”, a răspuns el, „și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui”. Domnul a zis: „Îl vei amăgi, și vei izbuti; ieși, și fă așa”. Cine nu crede adevărul este osândit să creadă minciuna. În v. 22: „Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura profeților tăi care sunt de față. Dar Domnul a vorbit rău împotriva ta”. Ce a hotărât Dumnezeu astăzi pentru toți cei care cred minciuna și care întorc spatele adevărului?*

Înapoi la Isaia 40, ce preț au oamenii care nu cred Cuvântul lui Dumnezeu, care nu cred adevărul lui Dumnezeu, care cred minciuna, ce poate face Dumnezeu cu ei? Să-i ia sus în slavă ca să continue acolo sau să-i lase jos, ca să fie pace sus? Domnul va lua în slavă doar pe acei oameni care prin sângele Mielului sunt eliberați, curățiți, niște oameni care au primit viața nouă, viața lui Dumnezeu, prin harul Său.

Deci, pe de o parte sunt duhurile acestea diferite care lucrează pe acest pământ, duhul de minciună, etc, este o listă întreagă de duhuri, un registru întreg, dar eu mă bucur când citim în 1 Cor. 12 unde ni se spune ce face Domnul prin Duhul lui cel sfânt în Biserică. 1 Cor 12.4: *„Sunt felurite daruri, dar este același Duh”*. De câte ori n-am spus-o noi? Înainte ca în Biserică să poată exista unitatea, aceasta trebuie să existe în mijlocul acelor care vestesc Cuvântul! Dacă între predicatori nu este unitate, atunci cum să fie în Biserică? Dumnezeu dorește să restituie armonia, să aducă totul la început ca să se poată spune că printr-un singur Duh noi cu toții suntem botezați într-un singur Trup. Aceasta trebuie să se împlinească, la fel de adevărat precum a spus-o Dumnezeu. În v. 5-6: *„sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți”*.

Frați și surori, noi avem nevoie de lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, lucrarea prin Duhul Sfânt. Cuvântul „ploaie târzie” a fost amintit deja, în Zaharia 10 - este spus că Domnul va trimite ploaie timpurie și târzie. În Iacov 5 este scris că plugarul așteaptă recolta după ce va cădea ploaie timpurie și târzie. Noi, ca Biserică, suntem foarte aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. **În noi trebuie să existe o dorință de a avea o trăire supranaturală cu Dumnezeu, nu cu eforturi ci cu laudă. Cele mai minunate botezuri cu Duhul Sfânt le-am trăit când cei credincioși au proslăvit sângele Mielului și s-au bucurat de răscumpărarea și iertarea lor – ei au mulțumit din toată inima lor Domnului până când Duhul Sfânt a preluat aceste mulțumiri<sup>3</sup> și a umplut pe toți aceia care au crezut Cuvântul și au trăit harul.** Este o făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o. Nu folosește

---

<sup>3</sup> sau: Duhul Sfânt a preluat controlul – n.tr.

la nimic dacă citim cuvântul „făgăduință” de 91 de ori în Sfânta Scriptură - nu este de ajuns! Ci nouă trebuie să ni se adreseze personal, Dumnezeu a făgăduit că în ultimile zile va turna din Duhul Său peste orice făptură. Dumnezeu a făgăduit că nu prin putere și nici prin tărie, ci prin Duhul Său se va împlini. Noi credem din toată inima noastră că nu avem doar un mesaj despre restituire, ci Dumnezeu își va împlini Cuvântul Său și că își va împlini restituirea. Nu se poate altfel. Dumnezeu stă de partea Cuvântului Său. Noi putem să promitem ceva și poate după aceea nu o putem împlini, dar făgăduințele lui Dumnezeu rămân. Isus a pecetluit cu sângele Lui ceea ce a făgăduit în Cuvânt – spune o cântare. Ce a spus Petru în prima predică? *„Acești bărbați nu sunt beți, cum credeți voi, ci aici se îplinește făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o prin profetul Ioel”*. Ioan a predicat și el și a spus: *„Eu vă botez cu apă spre pocăință dar Acela care vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*. Care a fost rezultatul? Lor li s-au arătat niște limbi împărțite, ca de foc, nu o flacăra oarecare ieșită din ochii sau gura cuiva. Nu, erau niște limbi de foc! De ce? Fiindcă limba este mădularul cel mai rău care este aprins de focul gheenei, cum a scris și Iacov, dar la Cincizecime toată ființa umană și în special limba, a fost curățită și dedicată Domnului, a fost curățită prin focul lui Dumnezeu. După aceea s-au putut vesti lucrările mari ale lui Dumnezeu. Ei au vestit tot ce le-a dat Duhul să vorbească nu cu limba cea veche aprinsă de focul gheenei, cu care noi am făcut mult rău... Fiți cinstiți, există un alt mădular în trupul omului prin care se poate face atât rău precum se poate face cu limba? O, ce lucruri se pot spune cu limba... Dar Dumnezeu a luat acest om, l-a sfințit, i-a curățit limba cu focul dumnezeiesc și după aceea ungerea cu Duhul Sfânt și-a împlinit scopul.

Așa s-a întâmplat la început, așa trebuie să se întâmple și acum la sfârșit; doar în acest mod Biserica poate deveni o inimă și un suflet. În v. 7: *„Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora”* Dorim doar s-o citim sau dorim să o trăim? Să devină așa în mijlocul nostru? Dacă da, spuneți AMIN. Dacă trebuie să fie așa, atunci noi trebuie să ținem pasul în interiorul nostru cu această vestire, nu doar să auzim ci să avem o dorință față de Dumnezeu și să o și exprimăm, ca

ceea ce s-a întâmplat la început să se întâmple acum la sfârșit și cu noi. V. 8: „*De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh*” căci Duhul Sfânt lucrează în toți aceia care sunt botezați cu Duhul. Ei sunt multe mădulare, dar formează un Trup. În acest mod noi vom avea o armonie dumnezeiască și între slujbe. V. 9: „*altuia, credința prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh*” totul prin același Duh, totul lucrat de către Dumnezeu prin puterea Duhului Sfânt. Nimeni nu poate aduce ceva personal, ci totul ne este dăruit de Dumnezeu. V.10: „*altuia, puterea să facă minuni; altuia, profeția; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor*”. Și acum vine încoronarea: „*Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește*”. Amin! După aceea vedem Trupul lui Hristos în slujba pentru care a fost hotărâtă. Și vedem apoi că Biserica are o datorie mare de împlinit și o răspundere mare în timpul nostru prezent. Nu doar eu și frații slujitori, ci toată Biserica are o răspundere mare, ca Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi, ca Duhul lui Dumnezeu să poată lucra astfel ca în mijlocul nostru Cuvântul lui Dumnezeu să fie dovedit. Aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru pe pământ, El dorește să o continue prin Biserica Lui. Ce a spus Fratele Branham: „ceea ce a făcut Domnul prin slujba Lui se va împlini cu toată Biserica când va veni restituirea totală”. Deci, nu doar eu sau frații mei care vestesc și ei Cuvântul - haideți ca noi, astăzi, să mărturisim împreună înaintea Domnului: „Noi avem o răspundere înaintea lui Dumnezeu astfel ca ultimul mesaj să fie dus până la marginea pământului. Noi avem răspunderea înaintea lui Dumnezeu ca toate făgăduințele să fie împlinite”.

Fac o mică observație - dacă spune cineva, de exemplu: „Frate Frank, tu nu ai voie să te amesteci în bisericilor locale”. Eu nu am de gând să fac așa ceva. Dar dacă noi dorim să ne întoarcem la început atunci trebuie să citim Faptele Apostolilor, trebuie să vedem ce răspundere a existat în biserica locală. Faptele Apostolilor 15 este exemplul cel mai bun. Aici nu s-au adunat doar apostolii, ci apostolii și bătrânii, în biserică. Biserica primară nu a cunoscut sistemul „un

singur bărbat”, nu este sistemul american, „ONE MAN”<sup>4</sup>, păstorul și după el nu mai urmează absolut nimic... Așa ceva nu este corect! În bisericile locale au fost bătrâni. Chiar și Pavel i-a chemat pe bătrâni la el - în Fapte 20 - Pavel a vorbit cu ei, a chemat bătrânii care lucrează în biserica locală și care poartă răspunderea în biserica locală. Înapoi la rânduiala biblică. Să citim, Fapte 15.2: *„Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba, și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri”*. În v. 4: *„Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei”*. V. 6: *„Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut”*. Nu un bărbat a decis, ci apostolii și prezbiterii, aceia care au avut răspundere înaintea lui Dumnezeu. După aceea este scris la sfârșit că: *„Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă”*. Deci, înapoi la ceea ce ne este cunoscut și transmis din vremea apostolilor. V. 22: *„Atunci, apostolii și prezbiterii și întreaga Biserică au găsit cu cale să aleagă vreo câțiva dintre ei”* și așa mai departe. Vedeți, toată biserica, întreaga biserică poartă răspunderea! Eu vă rog astăzi, pe toți frații slujitori, toți prezbiterii, toată biserica, haideți ca să purtăm împreună răspunderea, să venim în prezența lui Dumnezeu ca cerul să fie deschis deasupra noastră și noi să punem voia noastră în voia lui Dumnezeu și Domnul să-și poată atinge ținta lui cu noi!

Și se poate întâmpla cum este scris în Fapte 13.1: *„În Biserica din Antiohia erau niște profeți și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cârmuitorul Irod, și Saul. Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat”*.

Frați și surori, haideți să rezumăm despre ce este vorba: noi suntem foarte aproape de sfârșit. Cred că am înțeles toți acest fapt, atât de intensiv pe cât se preocupă toți cu Israelul, cu Ierusalimul, cu pacea globală, noi nu am trăit-o până acum. Nu este vorba despre alt oraș de pe acest pământ, nu este vorba despre Moscova, Washington, ci este

---

<sup>4</sup> UN SINGUR OM – n.tr.

vorba doar despre acest oraș pe care Dumnezeu l-a ales, despre acest Munte Sion de unde să iasă învățătura. Noi vedem că totul se apropie de ultima fază. O spun din nou: dacă Domnul ar fi azi prezent, El ar spune: „Eu v-am spus totul mai dinainte. Când voi veți vedea aceste lucruri întâmplându-se..”. Aș putea să mai citesc și din Daniel, din Apoc. 13 ce se întâmplă acum. Și dacă vedem totul și auzim și trăim, atunci ce ne rămâne de făcut decât să venim mai aproape de Domnul nostru, să ne dedicăm din nou viața Domnului nostru și să spunem: „O, Doamne, Tu să ai calea Ta cu noi, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ!” Nu doar frații slujitori, ci toată biserica.

Vă rog, nu uitați niciodată: aceste 2 versete din 1 Ioan 4: „*Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu*”, apoi „*Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă, cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă*”. Există o legătură între popor, ca Biserică, și aceia care vestesc Cuvântul Domnului. Ce a fost spus fratelui Branham în 7 mai 1946: „Dacă vei ajunge ca oamenii să te creadă, atunci nimic nu va putea rezista rugăciunii tale, nici chiar cancerul”. Predicatorul trebuie să ajungă la un punct când oamenii, pe lângă a-L crede pe Dumnezeu, să creadă și că acest predicator vestește Cuvântul din însărcinarea lui Dumnezeu și face totul conform însărcinării. Vă spun din toată inima mea: în clipa când înțelegem cu toții că a fost porunca lui Dumnezeu ca ei să pună mâna peste bolnavi și ei se vor însănătoșa, eu vă promit: dacă noi venim cu această poziție ca bolnavi la rugăciune și știm că nu este fratele acela care își pune mâinile peste bolnavi, ci Domnul a zis, El a zis să se pună mâinile peste bolnavi și ei se vor face bine... atunci să zicem cu toții: „Doamne, eu nu am venit la fratele respectiv, ci eu vin la Tine! Tu ai spus-o, Tu ai dat această poruncă, ca ei să pună mâinile peste cei bolnavi și ei se vor însănătoși!” Pe oricine vine cu această credință, Dumnezeu nu-l poate dezamăgi. El trebuie să-Și împlinească Cuvântul Său, să și-L dovedească. Frați și surori, noi putem să ne bazăm pe credință și să credem că Dumnezeu e în stare să facă totul, chiar să creeze... El a făcut minuni de creație, cum s-a întâmplat în slujba fratelui Branham, care a zis și s-a făcut.

Haideți să o spunem încă o dată: Domnul a spus, și aceasta este o parte a trimiterii misionare: nu doar să fie vestită Evanghelia, și cei credincioși să fie botezați, ci și „ei își vor pune mâinile peste cei

bolnavi și aceia se vor face sănătoși”. Este o parte a trimiterii misionare! Dacă noi preluăm împreună răspunderea aceasta și purtăm în inima noastră acest cuvânt și ne devine o descoperire faptul că „nu un om face ceva aici, ci el lucrează conform însărcinării din partea lui Dumnezeu”, atunci Dumnezeu nu poate face altceva decât să dovedească Cuvântul și credința și să dăruiască ce L-am rugat.

Ca rezumat, dorim să o spunem cu încredere: ceea ce au spus și ceea ce fac duhurile acestea lumești, este un lucru, dar Biserica lui Isus Hristos este sub conducerea și ungerea Duhului Sfânt! Amin! Și aici Domnul va împărți după plăcerea Lui și ne va readuce în acea stare ca tot ce este scris aici să se împlinească. Fraților, și noi care vestim Cuvântul, haideți să ne punem încrederea în Domnul din nou. Dumnezeu poartă răspunderea ca să împlinească toate făgăduințele, nu eu, eu doar trebuie să mă rog și să cred și Domnul își va împlini Cuvântul Lui.

Dumnezeu ne-a dăruit harul Său minunat, ca din mijlocul miliardelor de oameni, noi să credem așa cum spune Scriptura. El ne-a dat harul Său ca să credem toate făgăduințele Lui dar în special să credem făgăduințele pentru timpul nostru. Copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței și ei vor vedea împlinirea acestui Cuvânt făgăduit de Dumnezeu. Ce poate să facă Dumnezeu mai mult? Cine este din Dumnezeu ascultă glasul Lui. Domnul le-a spus-o foarte clar cărturarilor: *„voi de aceea nu ascultați fiindcă nu sunteți din Dumnezeu!”* Vedem credincioșii și necredincioși, copiii lui Dumnezeu și pe aceia care nu sunt ai lui Dumnezeu.

Cuvântul din Isaia: ce este un om fără Dumnezeu, ce viitor are un astfel de om, ce nădejde are? Ești luat din țărână și te vei întoarce în țărână! Țasta să fie scopul vieții noastre? Dar Domnul nostru spune: *„dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”*. Trebuia să ajungem la punctul când nu doar noi să fim în Împărăția lui Dumnezeu ci Împărăția lui Dumnezeu să fie în interiorul nostru. Cum a citit fratele Schmidt din Romani 14: *„dacă trăim, trăim pentru Domnul”*. Da, noi trăim pentru Domnul fiindcă El a murit pentru noi. Haideți ca astăzi să lăudăm împreună puterea sângelui, puterea Cuvântului și puterea Duhului cel Sfânt. Noi într-adevăr privim în urmă asupra multor ani în care Domnul a binecuvântat și a

făcut lucruri mari. El va mai face lucruri și mai mari. Chiar dacă noi n-am vorbit astăzi cu putere foarte mare și n-am vorbit prea rapid din pricina traducătorilor, totuși frați și surori, acest Cuvânt trăiește în mine, este prețios pentru mine, a devenit hrana mea și nu se va întoarce gol, ci va împlini scopul pentru care Dumnezeu l-a trimis. Lăudat și slăvit să fie Dumnezeul veșnic credincios care ni s-a descoperit personal în Isus Hristos și care își duce la desăvârșire planul Său de mântuire de care și noi avem parte prin harul Său. Domnului nostru îi aducem cinstea în vecii vecilor! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim Domnului!